

רעפ 18580-09-25 - מוסטפא נדאל נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 18580-09-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: מוסטפא נדאל
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בירושלים ב-עפמ"ק 62741-02-25 מיום 28.8.2025, שניתן על ידי סגנית הנשיא ר' פרידמן-פלדמן
בשם המבקש: עו"ד מוחמד עליאן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בירושלים (סגנית הנשיא ר' פרידמן-פלדמן) ב-עפמ"ק 62741-02-25 מיום 28.8.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופטת ע' גרינבאום-שמעון) ב-צ"ה 43240-01-23 מיום 4.2.2025.

2. ביום 5.3.2023 נעתר בית משפט לעניינים מקומיים לבקשת המשיבה למתן צו הריסה ללא הליך פלילי, המופנה כלפי מבנה הממוקם בשכונת עיסאווייה בירושלים, בהתאם לסמכותו מכוח סעיף 239(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: צו ההריסה ו-החוק, בהתאמה).

3. בקשת המבקש לביטול צו ההריסה נדחתה על ידי בית משפט לעניינים מקומיים, משנקבע כי מתקיימים התנאים המנויים בחוק למתן הצו. ראשית, נקבע כי עבודות הבנייה שבוצעו במבנה בשנת 2022 לשם הכשרתו למגורים עולות לכדי עבודה אסורה, בהסתמך בעיקר על עדות מפקח הבנייה ממנה עולה שייעוד השטח הוא למבני ציבור, בעוד המבקש לא הציג קיומו של היתר בבנייה מושא הצו. במסגרת זו, נקבע כי לא הוכח שהמבנה כולו נבנה עובר לשנת 1967, אלא לכל המוקדם בשנת 1980. שנית, נקבע כי מדובר במקרה אשר נסיבותיו אינן מתאימות לניהול הליך פלילי, בהתאם לסעיף

239(א)(5) לחוק, נוכח קיומו של אינטרס ציבורי בהריסת המבנה, משניתן היתר לבניית מבני ציבור במקרקעין אשר ניהול הליך פלילי עשוי לעכבם. שלישית, נקבע כי קיים אינטרס ציבורי של ממש בהריסת הבנייה בעבור קידומו של פרויקט רחב היקף של מבני ציבור במקום, הכוללים בין היתר, מתנ"ס, גני ילדים ולשכת רווחה.

4. ערעור המבקש לבית משפט המחוזי - נדחה, משנקבע כי התקיימו התנאים למתן צו הריסה לפי סעיף 239(א) לחוק כפי שפירט בית המשפט לעניינים מקומיים.

5. עיקר הבקשה שלפניי בהשגות המבקש על הקביעה כי המבנה מהווה עבודה אסורה. בעניין זה, נטען כי המשיבה לא עמדה ברף הנדרש בהליך הפלילי להוכחת קביעה זו, וכי לא ניתנה התייחסות לכך שלטענתו חלק מהמבנה היה קיים עובר לתחולת החוק באופן שעשוי להשליך על הקביעה כי מדובר בעבירה.

6. דין הבקשה להידחות. בית משפט זה ייעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" במשורה, במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבה החורגת מדל"ת אמותיו של המבקש או כשישנו חשש לעיוות דין (רע"פ 1426/24 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.2.2024)). המקרה שלפניי אינו נמנה בקרב מקרים חריגים אלו. חלקן הארי של השגות המבקש מופנה כלפי קביעות עובדתיות של בית משפט לעניינים מקומיים, בהן ערכאת הערעור לא נוטה להתערב, ודאי שלא במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 26078-04-25 עבד אל חי נ' המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין בפרקליטות המדינה, פסקה 6 (12.5.2025)). למרות ניסיונו של המבקש לשוות לטענותיו נופך עקרוני, הן נטועות כל כולן במסד העובדתי בהליך ובעניינו הפרטני ואף אינן מעוררות חשש לעיוות דין. כאמור, הוכח בבית משפט קמא כי בוצעו במבנה עבודות בנייה בשנת 2022 לשם הכשרתו למגורים, בעוד שייעוד הקרקע הוא למבני ציבור והמבקש לא המציא היתר לבנייה זו. מכאן שמדובר בעבודה אסורה המהווה "בנייה או עבודה הטעונה היתר שנעשתה בלא היתר" (סעיף 203 לחוק).

7. הבקשה נדחית אפוא. ממילא, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

ניתנה היום, י"ז אלול
תשפ"ה (10 ספטמבר
2025).

יוסף אלרון
שופט